

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149428400/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

den hun saa ganske bringer os til at glemme. Hun er smuk endnu; fyldig, uden at kunne kaldes fed! Det er ikke ved Sminke, ikke ved forlorne Haar og Tænder, hun skaber sig Ungdommelighed, denne ligger i hendes Sjæl, derfra strømmer den ud i hvert Led; hver Bevægelse bliver grazias! Hun forbauser! hendes Øie er fuldt af Udtryk, og hendes Organ det meest sonore jeg kjender. Det er Musik! Hvor kan man tænke paa Alder, hvor man gribes af en udødelig Sjæl! Jeg sværmer for *Leontine Fay*, men den gamle *Mars* har mit Hjerter. Der er endnu en Tredie, som Pariserne sætte høit: *Jenny Vertpré* paa *Gymnase-dramatique*; men hun vilde snart fordunkles, saae Pariserne vor Jomfru *Pâtés*. Hun er et Talent, der vil glimre paa enhver Scene. *Vertpré* har hendes Livlighed, hendes Lune, men ikke hendes Proteus-Genie, hendes Adel. Jeg saae *Vertpré* i »*La reine de seize ans*«, et Stykke, vi endnu ikke have, men *Vertpré* var mig kun en nasviis Soubrette i kongelig Pragt, en Holbergs *Pernille*, som en Pariserinde vilde give den. Vi have *Mad. Wexschall* og vi have *Frydendahl*! –! Var *Danmark* kun et større Land, da vilde disse Navne klinge over *Europa*!»

Nu beskrev han dem Decorationerne i *Sylphiden*, i *Nathalie* og flere Balletter, den hele Rigdom og Pragt.

«Men vort Orchester er ypperligt!» sagde Frøken *Sophie*.

«Det har vistnok enkelte udmærkede Mænd,» svarede *Joachim*, »men skal man tale om Udførelsen af det Hele –! Ja, De veed, jeg er ikke musikalsk, kan derfor ikke kunstnerisk udtrykke mig om Musik; men det er vist, at der ligger noget i mit Øre, noget i min Følelse, som i *Paris* hvidskede: det er fortræffeligt! her derimod raaber de: kiil ikke paa! kiil ikke paa! Syngestemmen er dog det første, den er Damerne, Instrumenterne derimod Cavaleren, som skal føre denne frem for Publicum! smukt skal han lede hende ved Haanden, hun maa staae allerforrest, men her puffe de hende til Side, og det er mig, som om hvert Instrument vilde have første Plads og ideligt raabte: her er jeg! her er jeg!»

«Det klinger nu ganske smukt!» sagde *Sophie*, »men man kan ikke troe Dem! De har forelsket Dem i det Fremmede, derfor skal Alt hjemme staae tilbage!»

«Paa ingen Maade! de danske Damer, for Exempel, synes de smukkeste, de blyfærdigste, jeg har kjendt!»

«Synes?» gjentog *Otto*.

«*Joachim* har Veltalenhed!» sagde Fruen.